

עמ"י 49889/09/16 - טאופיק אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 ספטמבר 2016

עמ"י 49889-09-16 אבו אלקיעאן(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ארז יקואל
העורר

טאופיק אבו אלקיעאן (עציר)

נגד
המשיבה

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד אוהד סלמי

ב"כ המשיבה - עו"ד אור רובין

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 20.9.16 (כב' השופט ע' מיכלס) במסגרת מ"י 47358-09-16, בגדרה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 25.9.16 לצרכי חקירה.

מיוחסות לעורר עבירות של כריית חול בלתי חוקית, גניבה, הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט. נטען בבקשה להארכת מעצרו, כי העורר חשוד בכרייה שלא כדין, בגניבת מחצבים ובמכירתם בשנים האחרונות במחצבת ניצנה, בהפרת הוראה חוקית בכל הקשור לצו כרייה ושיבוש הליכי חקירה.

בהחלטתו מושא הערר, קבע בית משפט קיומם של רף ראייתי בדמות חשד סביר הקושר את העורר לביצוע העבירות המיוחסות לו וכן עילת מעצר בדמות היסוד הסביר לחשש כי שחרור העורר יסכן את המשך מהלכי החקירה. בית המשפט קמא התרשם מפעולות החקירה הניתנות לשיבוש ובאיזון שנערך בין האינטרסים השונים, הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 25.9.16, כאמור.

עמוד 1

העורר עותר לשחרורו כבר כעת וטוען כי נפלו פגמים בהחלטת בית המשפט קמא. הודגש כי מעורבים אחרים בפרשה שוחררו ממעצרם למעט העורר וחשוד נוסף. נטען כי לא קיימת בעניינו של העורר עילה של שיבוש מהלכי חקירה. בנוסף נטען, כי העורר לא הפר הוראה חוקית, לא ראה צו שיפוטי ולא חתם עליו. הסנגור סיכם בהפניה לעברו הפלילי הנקי של העורר ולקשייו במסגרת מעצרו.

המשיבה, מנגד, טענה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא אשר שקל את כל השיקולים הרלבנטיים. שימת ליבי הופנתה לצו שמכוחו מיוחסת לעורר עבירה של הפרת הוראה חוקית וכן לחומרי החקירה שבתיק החקירה.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בחומר החקירה ובהחלטת בית משפט קמא, שוכנעתי כי בדין הורה בית המשפט קמא על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 25.9.16 והגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר.

כפי שהתרשם בית המשפט קמא, גם אני התרשמתי מקיומו של רף ראייתי המאפשר המשך השמת העורר במעצר. בנוסף, כפי שהתרשם בית המשפט קמא, גם אני התרשמתי מקיומה של עילת מעצר של מסוכנות העורר להמשך מהלכי החקירה. הדו"ח הסודי שהועבר לעיוני כולל 18 פעולות חקירה שבדעת היחידה החוקרת לבצע במהלך תקופת מעצרו של העורר. כל הפעולות, למעט פעולות מס' 15 ו- 17-18 ניתנות לשיבוש ישיר על ידי העורר ככל שישוחרר ממעצרו.

קיימת אבחנה ברורה בין עניינו של העורר לבין עניינם של מעורבים אחרים בפרשה, כפי שאף מבואר בדו"ח הסודי וזאת בהקשרים של המעשים המיוחסים לכל אחד מהמעורבים השונים ופעולות החקירה הנדרשות לביצוע ביחס אליהם.

בנסיבות אלו, לא ראיתי כיצד יש להעדיף את עניינו הפרטי של העורר על פני אינטרס הציבור המבקש לחזות בהשלמת החקירה על מי מנוחות לאל חשש משיבושה.

נוכח האמור, אני סבור כי לא נפל כל פגם בהחלטה להותיר את העורר במעצר עד ליום 25.9.16 והערר, אפוא, נדחה.

כמובן שאין באמור כדי לגרוע מסמכותו של הקצין הממונה על החקירה להורות על שחרור העורר בתנאים, על פי שיקול דעתו, עוד קודם למועד שקצב בית המשפט קמא וזאת בהתאם להוראות סעיף 20 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996.

ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ו, 22/09/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט